

eest hoida, mis temale muidu sagedaste wõidwad juhtuda."

Selle juures andsiwad wõõrad mehed rentnikule täiešte õigust, tänasiwad teda rohke anni eest ja jätsiwad Sumalaga.

Rätsep taewas.

Üks rätsep, kes ennast ilmasüüta, waga ja kõigidest patudest üsna puhta arwas olewat ja sellepärast kindlaste ükskord taewasse lootis saawat, nägi ühel õõsel unes, et ta taewaukse ette tuli. Kui ta wärawa pihta koputas, küsis Peetrus seestpoolt, kes saäl olla ja mis ta tahta?

"Üks waene auuwäärne rätsep, kes sisselaskmisi palub," kõlas wäljaspool peenike hääl wastu.

"Ja, auuwäärne," ütles Peetrus, "nenda auuwäärne n'agu waras wõllasambas, kes pikad näpud teinud ja teiste omadust wõtnud, nenda sina riidet warastanud. Sina ei saa mitte

taewasse, w'a riide raiskaja! Wanataat läks wälja jalutama ja keelas, mitte kedagit sisselasta, kui Tema ära on."

"Heitke ometi armu," palus rätsep. "Need wäikesed raasukesed, mis ishiennesest laua päält mahakukuwad, ei ole ju koguniste warguseks arwata ega kõne wäärtki. Näete, kuidas ma lonkan ja jalad willis pitkasti teekäimisest; ma ei wõi enam tagasi minna. Laske mind sisse; ma tahan Teile kõige sandimat tõõd saäl arateha — lapsi kanda, nende riidid lapspida ja muud sellesarnast teha."

Peetruse süda läks haledaks ja lastis waese lompaga, kuiwkehaga rätsepa sisse. Ta pidi aga ühte nurka ukse taha istuma ja saäl wait ja wagusi olema, et Wanataat, kui Ta jaltamast tagasi tuleb, teda mitte tähele ei paneks ja wihaseks ei saaks.

Rätsep tegi kuida kästi. Aga kui Peetrus uksest natuke wälja läks, tõuuis ta maast üles ja tuli nurgast wälja ning nuuis kõik nurgad taewaliku kodades läbi.

Wiimaks tuli tema ühte paika, kus palju